

tes fra de Skoler, ved hvilke Kvinder har gennemgaaet Prøveaarskursus, at Direktionens Forslag ikke stemmer overens med Indholdet af Grundlovsændringen af 1909,

at Forslaget desuden i og for sig er saadant, at dersom det vandt Autoriteternes Bifald, ingen Sikkerhed dermed vilde være given for, at det blev Kvinderne muligt at søge Lærerembeder ved Drengeskoler, samt at Skoledirektionen fraraader Kvinders Adgang til visse Rektorerembeder, uagtet en omfattende Erfaring viser, at Kvinder med Held har kunnet varetage saadanne Stillinger.

De akademisk uddannede Kvinders Forening andrager støttet paa ovenstaaende Bemærkninger Regeringen om ikke at lægge Overstyrelsens Udtalelser men Kommissionens til Grund for det Forslag, den vil fremsætte paa Rigsdagen angaaende Kvinders Adgang til Lærerstillinger ved Almenskolerne og Statslærerindeseminariet. Dette Andragende er ledsaget af en Skrivelse, som Undervisningsinspektøren i Danmark, Professor S. L. Tuxen, paa Anmodning af de akademisk uddannede Kvinders Forening har sendt denne, og hvis Indhold ingenlunde sammenstemmer med den svenske Overstyrelses Oplysninger, hentede fra anonym Kilde. Vi aftrykker her hele Skrivelserns Ordlyd:

„Til Besvarelse af det stillede Spørgsmaal maa jeg uden at ville komme ind paa en Afvejen af Lærers og Lærerinders særlige gode og svage Sider — de har selvfølgelig begge deres — fremhæve Lærerindernes store Samvittighedsfuldhed og deres livlige Interesse for selve Undervisningsningen, ligesom jo ogsaa den Omstændighed, at de som Regel er ugifte, gør, at de helt kan ofre sig for deres Arbejde. Deres Undervisning maa efter vor Erfaring, idet hele siges fuldt ud at staa paa Højde med deres mandlige Kollegers, dog med nogen Forskel efter Undervisningsfagernes Art; de synes saaledes at være særlig godt anlagte for den moderne Sprogundervisning, omvendt noget mindre, hvor der f. Eks. stilles Krav i Retning af friere, historisk Overblik. Saadanne mulige Mangler i Retning af Undervisningens selvstændige og personlige Karakter erstattes dog i nogen Grad ved de ovennævnte

Egenskaber: ved den Energi og det Liv, de oftest formaar at lægge i deres Arbejde.

Hvad dernæst den disciplinære Side angaar, da maa jeg — her dog med en vis Reservation med Hensyn til det begrænsede Erfaringsmateriale — fremhæve, at vi her i Danmark hidtil, mig bekendt, kun har set gode Resultater. De Vanskeligheder, der her kunde synes at ville møde, afhjælpes oftest paa den ene Side ved Kvindens medfødte kvindelige Takt, og paa den anden Side ved de mandlige Elevers vaagnende Ridderlighedsfølelse.

Alt i alt kan jeg da sammenfatte, hvad jeg kan meddele, i, at Lærerne ingenlunde spiller en saadan Rolle i vore Gymnasier, at de er os uundværlige, men at vi paa den anden Side med stor Fortrøstning ser en Fremtid i Møde, hvor de sikkert vil vokse i Tal som i Betydning.

Skulde den ærede Bestyrelse mulig anse det for formaalstjenligt at offentliggøre denne Udtalelse, har jeg i den Henseende givet den fuldstændig frie Hænder.“

S. L. Tuxen.

Denne Skrivelse, som sammen med Sagens øvrige Akter er sendt os fra Sverige, har det været os særlig magtpaaliggende at vise vore Læsere, da den ganske afkræfter de anonyme *Oplysninger fra Danmark*, som den svenske Skoledirektion navnlig har støttet sig paa, da den fraraadede Regeringen at aabne de kvindelige Lærere i Sverige uindskrænket Adgang til højere Almenskoler for Drenge og Statslærerindeseminariet. Det skulde gøre os oprigtig ondt, om disse anonyme Udtalelser fra dansk Side skulde udsætte vore svenske Søstre for en ufortjent og uretfærdig Behandling. — Vi skal sluttelig aftrykke nogle Brudstykker af „Rösträtt for Kvinnor“'s Udtalelser i Anledning af Overskoledirektionens Forslag.

Ny Form for nordisk Samarbejde.

Vi staar saaledes overfor det Faktum, at en kongelig udnævnt Overstyrelse har fundet det tilraadeligt, i en offentlig Udtalelse at søge at mistænkeliggøre og nedsætte en agtet Lærerindestand i et Naboland paa Grund af anonyme Angivelser, som ingen vil staa ved.

Denne nye Form for nordisk Samarbejde er sandelig ikke at anbefale.

Hvad vilde man sige i Sverige, om danske Myndigheder fulgte Overskoledirektionens glimrende Eksempel og muligvis anvendte det ogsaa mod Mænd.

Om det f. Eks. i en officiel Udtalelse fra Statsinspektionen over Skolerne i Danmark kom til at staa, at Erfaringerne fra Sveriges Pigeskoler viser, at man bør være meget forsigtig med at lade Lærere undervise Piger over Fjortenaars Alderen, da det let giver Anledning til Flirt. Hvad vil de alle de Lærere i vore Pigeskoler, som opfører sig samvittighedsfuldt, sige til noget lignende, og hvad vil de mene, om det senere forklaredes, at „Erfaringerne var blevne den officielle Attest, iver til Del gennem et Privatbrev, som ikke kunde offentliggøres?“ — — —

Den moderne mandlige Renaissance.

„Rösträtt“ slutter sin Artikel med at sige:

„Det hele er en smuk Illustration til den mandlige Renaissance, som nu er bleven saa moderne. Kvinderne skal sættes lavere og drives tilbage paa Arbejdsmarkedet med hvilket som helst Midler. Maalet er saaledes paa Forhaand klart, og man tager med, hvad som passer til dette i „Oplysninger“, udelader det øvrige, og indhyller det hele i „personlige. Bekymringer“, selv om Erfaringen har vist, at de er uberettigede. Skoledirektionen sammenfatter det hele i Overensstemmelse med samme Princip.“

Vi vil haabe at vore akademisk uddannede Lærerinder her hjemme vil følge samme Harme mod den anonyme danske Angiver, som vi følger, og skaffe os at vide, hvem det er, som uden at ville have sit Navn offentliggjort, har udleveret deres Stand til et Naboland, som brugbart Materiale i Kampen for at rejse Skranker for Kvindernes Udbredelse paa Arbejdsmarkedet. Denne „Form for nordisk Samarbejde“ tager vi paa det bestemteste Afstand fra, og selv om vore akademisk uddannede Kvinder beklagelsesvis savner et Organ til at føre deres Sag, saaledes som deres svenske Kolleger har det i Akademiske Kvinders Forening, venter vi, at ogsaa de vil samle sig til at tage Afstand og stiller „Kv. og Sf.“'s Spalter til Raadighed, om de maatte ønske at fremkomme med Udtalelser.